

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.IX.212/2021/28. szám

A Szegedi Ítéltábla Szegeden, a 2021. évi október hó 22. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A másodfokú bíróság az emberölés büntettének kísérlete miatt **Terhelt1** ellen indult büntetőügyben a Kecskeméti Törvényszék 1.B.539/2019/127. számú ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Kecskeméti Törvényszék a 2021. március 26-án kelt 1.B.539/2019/127. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 160. § (1) bekezdésében meghatározott emberölés büntettének kísérlete miatt nyolc év szabadságvesztésre és nyolc év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani, valamint megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, illetve rendelkezett a letartóztatásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést elsődlegesen a tényállás téves megállapítása miatt, felmentés érdekében, míg másodlagosan enyhébb büntetőjogi jogkövetkezmények alkalmazása céljából.
- [3] A egyéb érdekelt6 átiratában az elsőfokú bíróság határozatának a helybenhagyását indítványozta.
- [4] A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 590. § (1) és (2) bekezdései alapján az azt

megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül; oly módon, hogy vizsgálta a tényállás megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását. Ezt meghaladóan – a Be. 590. § (7) bekezdésében írtak szerint – hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben.

- [5] Ennek során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást – a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjában írt okból – részben megalapozatlannak találta, mert az a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan nem tartalmaz utalást az igazságügyi szakértői vizsgálatok következtetéseire és eredményeire. Ezért a másodfokú bíróság – figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára – a megállapított tényállást az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján az alábbiak szerint egészítette ki:
- [6] A vádlott nem szenved és a terhére rótt bűncselekmény elkövetésekor sem szenvedett az elmeműködés olyan kóros állapotában, mely képtelenné tenné, illetve képtelenné tette volna arra, hogy felismerje a cselekménye következményeit és e felismerésnek megfelelően cselekedjék *szakértő3 és szakértő4 igazságügyi elmeorvosi szakvéleménye – nyomozati iratok II/390. oldalán*). Intellektuális teljesítménye átlagos, miközben a személyisége lazább mentális főkrendszerrel, gondolati fegyelmezetlenséggel, valamint a realitástól kissé elidegenedett, döntően önmagára irányuló értelmi és érzelmi viszonyulással jellemezhető. Viselkedése ugyanakkor legtöbbször konvencionális, melyben időszakonként büntudati, illetve robbanékony, agresszív indulati elemek is megjelennek. Személyisége mentes a kóros hazudozástól, de a lazább mentális főkrendszer miatt a gondolkodásában a fantáziaműködés teret nyerhet. *(szakértő5 igazságügyi pszichológus szakvéleménye – elsőfokú bíróság iratai között 114. sorszám alatt.)*
- [7] A határozat [15] bekezdésében írtakat a másodfokú bíróság a tényállásból mellőzte, és az abban foglaltakat a jogi indokolás részének tekintette.
- [8] Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás most már mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben felsorolt teljes vagy részbeni megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól.

II.

- [9]
- [10] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást körütekintően, a perrendi előírások megtartásával folytatta le, oly módon, hogy nem vétett a Be. 607. § (1) bekezdésében, illetve a Be. 608. § (1) bekezdésében írt (feltétlen hatályon kívül helyezéshez vezető), vagy a Be. 609. § (1) bekezdésében meghatározott (lényeges kihatással bíró, a másodfokú eljárásban nem orvosolható) eljárási szabálysértést, mely az ítélet érdemi felülbírálatát kizárta volna.
- [11] Az ügyiratok felterjesztésekor a egyéb érdekelt6 a 2016. június 22-ei rendőri jelentés, továbbá a műszeres vallomásellenőrzésről készült feljegyzés, illetve szaktanácsadói nyilatkozat bizonyítékok köréből történő kirekesztését indítványozta. Ez – a Be. 167. § (5) bekezdéséből következően – olyan bizonyítási eszközből származó tény vonatkozásában alkalmazható, melyet a bíróság, az ügyészség vagy a nyomozó hatóság bűncselekmény útján, más tiltott módon, vagy a résztvevők büntetőeljárási jogainak lényeges sérelmével szerzett meg.
- [12] A másodfokú bíróság álláspontja szerint ilyen körülmény az említett bizonyítási eszközök tekintetében nem merült fel.
- [13] A Kiskunhalasi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztálya jelentést készített arról, hogy 2016. június 22-én az ügyeletés járőrszolgálat tagjai – az irányító parancsnok utasítására –

megjelentek a cím31. helyrajzi számú ingatlannál, miután onnan öngyilkossági kísérletről érkezett bejelentés. A helyszínre érkezve meghallgatták az Országos Mentőszolgálat munkatársai által újraélesztett, majd kórházba szállított sértett1 élettársát, Körmendi Klaudiát, aki röviden tájékoztatta őket a történetekről.

- [14] A szóban forgó eljárási cselekmény teljesítésének idején hatályos 1998. XIX. törvény 168. § (1) bekezdése értelmében a nyomozó hatóság tagja az általa végzett nyomozási cselekményről – ide nem értve a gyanúsított és a tanú kihallgatását, illetőleg a szembesítést – jegyzőkönyv helyett jelentést készíthetett, ha az ügyész másként nem rendelkezett. Időközben ezek a szabályok módosultak és az egyes nyomozati cselekmények rögzítésének módját érintően a jelentés helyébe a feljegyzés lépett, melynek lehetősége – a Be. 361. § (6) bekezdése alapján – csak akkor biztosított, ha az eljárási cselekményen terhelt, védő, tanú vagy vagyoni érdekelt nem volt jelen. Mindez azt jelenti, hogy a tanúvallomás beszerzésének és felhasználhatóságának feltételrendszere nem változott, a tanú kihallgatását a nyomozás során továbbra is – a Be. 359. § (1) bekezdésében meghatározott formai és tartalmi követelményeknek megfelelő – jegyzőkönyv felvétele mellett kell foganatosítani.
- [15] Itt azonban egészen másról volt szó.
- [16] A jelentés közigazgatási hatósági eljárásban készült, azzal a céllal, hogy a központi ügyelet által felvett – öngyilkossági kísérletről szóló – telefonhívás kivizsgálásához szükséges legfontosabb körülményeket és adatokat megjelenítse. Így az nem pusztán a bejelentő, tanú1 nyilatkozatát tartalmazza, hanem a helyszínen közvetlenül tapasztaltak leírását is, köztük azt, hogy a ház melletti állványon felakasztva megtalált sértett1t a mentőszolgálat munkatársai újraélesztették. Ez utóbbi adatok a büntetőeljárásban szabadon, korlátozás nélkül felhasználhatóak voltak, míg a tanú1 nyilatkozatára vonatkozó rész azt követően, hogy őt – a perrendi előírásoknak megfelelően – szabályszerűen kihallgatták, és a vallomása mindenben megegyezett a jelentésben foglaltakkal.
- [17] A vádlott 2018. november 27-én hozzájárulását adta műszeres vallomásellenőrzés végrehajtásához, melynek során a nyomozó hatóság szaktanácsadó közreműködését vette igénybe. A műszeres vallomásellenőrzés a gyanúsított és a tanú szavahihetőségére vonatkozó közvetett bizonyíték beszerzésére irányuló bizonyítási cselekmény, melynek alkalmazása – a Be. 212. § (1) és (2) bekezdéseiben írt rendelkezések értelmében – a vizsgálándó személy hozzájárulásához, és szaktanácsadó kötelező igénybevételéhez kötött. A műszeres vallomásellenőrzésről jegyzőkönyv készül, melyet – a 100/2018. (VI. 8.) Korm. rendelet 79. § (7) és (8) bekezdéseiből következően – együtt kell kezelni a vizsgálat menetét tartalmazó feljegyzéssel. Mindezek a feltételek a nyomozás során maradéktalanul teljesültek.
- [18] Az igénybe vett szaktanácsadó – a Be. 212. § (2) bekezdésének II. fordulata szerint – az eljárásáról és a megállapításairól tanúként hallgatható ki. Az elsőfokú bíróság élt is ezzel a perrendi lehetőséggel, melynek során a jogszabályi előírásokat mindvégig szem előtt tartotta, mulasztást nem követett el. Nincs tehát törvényes indok a műszeres vallomásellenőrzésről szóló feljegyzés és szaktanácsadói nyilatkozat – mint okirat – kirekesztésére, annál is kevésbé, mert annak hiányában az eljárási cselekmény szabályszerűsége, a jogszabályi előírások megtartása nem lenne ellenőrizhető, illetőleg számonkérhető.
- [19] Ekként a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelésének nem volt eljárásjogi akadálya.

[20]

III.

- [21] A vádlott és védőjének a tényállás megállapítását sérelmező jogorvoslati kérelme tulajdonképpen a bizonyítékok mérlegelését kifogásolta, végső soron azt, hogy az egyes bizonyítékok tartalmi hitelességének a kérdésében az elsőfokú bíróság hogyan foglalt állást.
- [22] A Be. 593. § (1) bekezdés b) pontja lehetővé teszi, hogy a másodfokú bíróság – részbeni megalapozatlanság esetén – az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, ténybeli következtetés vagy a felvett bizonyítás alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapítson meg, ha a vádlott felmentésének (részbeni felmentésének), vagy az eljárás megszüntetésének (részbeni megszüntetésének) van helye. Ilyen esetben – figyelemmel a Be. 593. § (2) bekezdésének I. fordulatára – megengedett az is, hogy a másodfokú bíróság az eltérő tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat az elsőfokú bíróságtól eltérően értékelje. Végső korlátja azonban ennek a tevékenységnek az, hogy a másodfokú bíróság nem értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a másodfokú bíróság által megállapított ténnyel össze nem függő, valamint a *megalapozatlansággal nem érintett tényekkel* kapcsolatos bizonyítékokat.
- [23] A bizonyítékok eltérő értékelésének eljárásjogi feltétele tehát, hogy az azokkal összefüggésben megállapított tényállás részben megalapozatlan legyen. Ilyet azonban múltbeli eseményeket rögzítő ténymegállapítások között nem lehetett találni.
- [24] Az elsőfokú bíróság ugyanis a tényfelderítési feladatának maradéktalanul eleget tett, hiánytalanul beszerezte és feltárta a releváns múltbeli események rekonstruálásához szükséges adatokat. Az összegyűjtött bizonyítékokat mérlegelési körébe vonta, azok bizonyító erejéről, valóságtartalmáról meggyőző érveléssel számot adott, oly módon, hogy az egyes részletek terhelő vagy mentő vonatkozásaira egyaránt kitért. Áttekintette a különböző időpontokban megtett vallomások eltérő tartalmi elemeit és ellentmondásait, mindazokat a körülményeket, melyek az egyes előadások tartalmi hitelességét befolyásolták vagy kétségessé tették. A bizonyítási indítványok elutasításával – szem előtt tartva a Be. 561. § (3) bekezdés f) pontjában írtakat – külön is foglalkozott, magyarázatát adva annak, hogy a műszeres vallomásellenőrzés újbóli elvégzését, valamint tanú2 és tanú6 ismételt kihallgatását miért tartotta teljesíthetetlennek, illetve szükségtelennek. Az ezzel kapcsolatos érvek teljes egészében helytállóak.
- [25] Mindez azt is jelentette, hogy az elsőfokú bíróság magas színvonalon teljesítette az indokolási kötelezettségét, annak terjedelme és tartalma kellőképpen igazodott az ügy tárgyi súlyához, valamint kriminalisztikai sajátosságaihoz. A vádlotti védekezés elvetéséhez vezető indokok kimerítő megismétlése ezért felesleges volna, a másodfokú bíróság azonban néhány lényeges körülmény és mozzanat hangsúlyozását mégis fontosnak tartotta.
- [26] Központi eleme volt a vádlott védekezésének, hogy a cselekmény elismerésével pusztán kérkedni akart, döntően azért, hogy az ismeretségi körébe tartozó tanú7ban vonzalmat ébresszen. Ez az állítása azonban legfeljebb az említett személy vonatkozásában adhatott némi magyarázatot a kijelentés megtételére, arra azonban már nem, hogy azzal a sértett élettársa, tanú1 tekintetében milyen célt lehetett volna elérni. Márpedig a vádlott a sértett felakasztását mindkettőjük előtt bevallotta; annak hangsúlyozásával, hogy ezzel csak elégtételt vett a szülei házába, mintegy két és fél évvel korábban, a sértett által elkövetett betörés miatt. Így szó sem volt más vagy mások tetszésének elnyeréséről, sokkal inkább arról, hogy a vádlott a cselekményét jól érzékelhetően jogos számonkérésnek, megleckéztatásnak tartotta. Ez derül ki a hangfelvételtől, melynek készítésekor még nem is tudhatott tanú2 szerepéről, illetve a vele beszélgetést kezdeményező tanú1 tájékozottságáról. Ezért fel sem merülhetett benne, hogy a hozzá intézett kérdések minden óvatosságot és körültekintést nélkülöző megválaszolása tanú7ban szimpátiát ébreszthet.
- [27] Nem történt tehát más, minthogy a vádlott – feltehetően a cselekménye óta felelősségre vonása nélkül eltelt hosszú időre figyelemmel – veszélyérzetét elveszítette, és figyelmen kívül

hagyta annak lehetőségét, hogy a térben és időben elkülönülő beszélgetései között kapcsolatot teremtenek, illetve a későbbit rögzítik, hangfelvétel készítésével még dokumentálják is.

- [28] Ezen túlmenően a bizonyítási eljárás kellőképpen alátámasztotta mindazt, amit a szóban forgó beszélgetések során a vádlott – cselekményének motívumaként – felhozott. A sértett 2015. december 22-én jogtalanul bement a vádlott és a szülei által életvitelszerűen lakott cím³² alatti ingatlanba, melynek garázsából különböző használati tárgyakat tulajdonított el. Ezzel összefüggésben a sértett bíróság elé került, a büntetőjogi felelősségét megállapították.
- [29] Mindez a vádlott és a sértett baráti viszonyát gyökeresen megváltoztatta, olyannyira, hogy az elkövetett bűncselekmény miatt a vádlott több alkalommal bosszúállással fenyegetőzött, végső soron azzal, hogy a sértetten elégtételt vesz, "el fogja kapni". Erről tanú¹, tanú³ és tanú⁸ közvetlenül szerzett tudomást, míg a sértett úgy, hogy a vádlott az élettársát telefonos üzenetekkel kezdte zaklatni. Lényeges körülmény volt az is, hogy a büntetés-végrehajtási intézetben a vádlott megkereste a sértettet és tőle bocsánatot kért, illetve – a gyermeke bizonytalan jövőjére célozva – az együttérzését és a támogatását igyekezett elnyerni, nyilvánvalóan a büntetőeljárás számára kedvező irányba történő befolyásolása érdekében.
- [30] Az ügy központi jelentőségű kérdése volt annak megítélése, hogy a helyszíni újraélesztéssel járó sürgősségi, életmentő beavatkozást önakasztás vagy idegenkezű cselekmény előzte-e meg.
- [31] A sértett visszafogott és tárgyilagos vallomásaiban többször is utalt emlékezetének hiányosságaira, így arra, hogy a teraszon lezajlott események felidézésére képtelen. Abban azonban teljes következetességet mutatott, hogy életének önkezű kioltása nem állt szándékában, öngyilkosságot nem fontolgatott és nem is kísérelt meg. Hasonló megállapítást tartalmaz a kiskunhalasi kórház pszichiátriai osztályának zárójelentése is, melynek a kórtörténeti előzményeket leíró, illetve az orvosi vizsgálatok eredményeit bemutató része szerint a sértettnél öngyilkossági szándékot nem lehetett kimutatni. Annál is kevésbé, mert ápolása, kórházi megfigyelése során ennek lehetőségét maga is fenntartásokkal kezelte, illetve visszautasította. Ez pedig mindenben megfelel a legközelebbi családtagok – az élettárs, tanú¹, a testvér, egyéb érdekelt¹⁰ és az édesanya, tanú⁹ – elbeszélésének, akik a sértett viselkedésében és megjegyzéseiben kilátástalanságra, összeomlásra utaló jegeket nem tapasztaltak.
- [32] Jól jellemezte a helyzetet az is, hogy a lányát másnap a helyszínen meglátogató egyéb érdekelt¹ – pusztán a hátramaradt kábelmaradványok hurkolása alapján – az önkezűséget szinte azonnal kizárta, és gyanakvásának hangot is adott. Ez okból elégedetlen volt a Kiskunhalasi Rendőrkapitányság hozzáállásával, az ügy közigazgatási hatósági eljárás keretében történő kivizsgálásával; oly mértékben, hogy végül más személy – az általa tévesen feltételezett elkövető – ellen feljelentést tett.
- [33] A sértett a pszichiátriai osztályra történő áthelyezését követően fejének sérüléséről, nyomásérzékenységről kezdett panaszkodni. Ennek kivizsgálásakor a tarkó-fali tájék határán beszáradt, elhalt szövetekkel fedett elváltozást találtak, mely közepes, vagy azt meghaladó erejű, valószínűsíthetően érdesebb felszínű tárggyal kivitelezett bántalmazás folytán jött létre. Az egybehangzó adatok szerint a vádbeli napon a sértett sérülésmentes állapotban érkezett haza, a szóban forgó időszakban – munkavégzés során vagy más alkalommal – balesetet nem szenvedett. Így a koponya hátsó tájékán található sebzés bizonyosan az otthonába érkezése után keletkezett, amikor kilépett a teraszra, és ott rajtaütésszerű, eszméletvesztéssel járó támadás, tettelegesség érte.
- [34] Az udvar hátsó részében történő megtalálását és újraélesztését követően a sértett nyakán körkörös alakban, egyszeri akasztási barázda maradt hátra. Megjelenését tekintve ez lényegesen különbözött az önkezű akasztásnál tipikusan kialakuló többszörös, egymással

párhuzamosan futó felületi hámsérülések nyomképződésétől, melynek sajátossága, hogy az eszmélet elvesztésekor a magatehetetlen test súlyának hatására a szorítás elmozdul, és egy másik – mélyebb, erősebb – barázdát is létrehoz. A sértett esetében azonban csak egy nyomvonal képződött, ami arra utal, hogy már az akasztás időpontjában cselekvőképtelen állapotban volt.

- [35] Ugyanakkor a rövidebb kötélből és elektromos vezetékből álló hurokcsomó elkészítése, valamint a kerti zuhanyzó állványzatára való rögzítése bizonyosan jelentősebb előkészületet igényelt, melynek időtartamát az éjszakai sötétség csak tovább növelte. Márpedig ilyen tevékenységre – keresgélésre, a hurkolás elkészítésére és felhelyezésére – a sértettnek az élettársától való mintegy 10-15 perces távolléte alatt ideje sem lett volna.
- [36] Az elsőfokú bíróság részletekbe menő alapossggal vizsgálta azt is, hogy a vádlott az elkövetés időpontjában tartózkodhatott-e a családja körében, a cím³² alatt. Ezzel kapcsolatosan kihallgatta az élettársát és a szüleit, valamint gyermekének óvodai nevelőit, mindegyiket arra vonatkozóan, hogy a szóban forgó időszakban együtt lakott-e a néhány napra gondjaira bízott fiával. Ezt végül semmi sem igazolta, ami egyben azt is jelentette, hogy a vádlott az éjszakai órákra vonatkoztatott hollétével, tartózkodási helyével nem tudott elszámolni.
- [37] Ilyen körülmények között helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a múltbeli történések rekonstruálásakor a vádlott védekezését elvetette. Következtetései és ténymegállapításai mindenben helytállóak, azok a bizonyítékok okszerű, logikus mérlegelésén alapulnak.
- [38] A tényállás kiegészítését mindössze a vádlott beszámítási képességére és személyiségére vonatkozó adatok feltüntetése tette szükségessé, míg a helyesbítést az, hogy határozatszerkesztési hiba folytán a tudattartalmat érintő – jogi következtetést tartalmazó – megállapítás nem a jogi érvek és indokok kifejtése között kapott helyet.
- [39] A vádlott jogorvoslati kérelmének írásbeli indokolásában a sértett tekintetében műszeres vallomásellenőrzés alkalmazását, illetve a sértettet 2016-ban kihallgató hivatalos személyek megidézését kérte. Műszeres vallomásellenőrzésre – a Be. 212. § (1) bekezdése értelmében – kizárólag a nyomozás során kerülhet sor, míg a közigazgatási hatósági eljárásban közreműködő rendőrök kihallgatásától nem várható olyan adat, mely eddig nem merült volna fel. Ezért a másodfokú bíróság a bizonyítási indítványt elutasította.
- [40] A kiegészített, illetve helyesbített tényállás tehát – figyelemmel a Be. 593. § (3) bekezdésére – irányadó volt a másodfokú eljárásban is.
- [41] Következésképpen az eltérő tényállás megállapítása iránt bejelentett fellebbezések megalapozatlannak bizonyultak.

[42] **IV.**

- [43] Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére. Felmentése tehát szóba sem kerülhetett.
- [44] Cselekményének a minősítése is megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.
- [45] A vádlott az öntudatlan állapotban lévő sértettet nyakára – elektromos vezetékből és műszálas kötélből készített – csúszóhurkot helyezett, majd őt egy 185 centiméter magas fémállványra felakasztotta. Ennek következtében a magatehetetlen sértett – megrogyott lábakkal – teljes testsúlyával a kötéltre nehezedett, miközben a csúszóhurok fokozatosan erősödő, körkörös

szorítás alá helyezte a nyaki részeket. Köztudomású tény, hogy a központi idegrendszer vérellátásáért felelős nyaki verőerek, illetve a gége és a légcső elszorítása rövid időn belül halálhoz vezet, mellyel a vádlottnak is nyilvánvalóan tisztában kellett lennie. Magatartásának lehetséges következményét tehát bizonyosan felismerte, annak tekintetében azonban teljes közömbösséget mutatott.

- [46] A bűncselekmény néhány vonatkozásban – leginkább a helyszín megválasztásában és a sértettre történő várakozásban – az előre kiterveltség egyes jellemzőit mutatta, mégis úgy, hogy a súlyosabb minősítés megállapításához nem állt rendelkezésre elegendő adat. Az emberölés előre kiterveltként történő értékelése azt is feltételezi, hogy az elkövető az átgondolt cselekménye egészének a megvalósulását kívánja, vagyis egyenes szándékkal cselekszik. Ellenkező esetben, így tehát akkor, ha a magatartás következményeihez való viszonyulás pusztán eshetőleges, nincs lehetőség az előre kiterveltség megállapítására (*BH 2001.308. számú eseti döntés*).
- [47] A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság hiányosan tárta fel, ezért szükségessé vált azok kiegészítése, ismételt áttekintése.
- [48] A sértett egész életére kiható, részleges hangszalagbénulással és agyi oxigénhiányos károsodással járó maradandó fogyatékosága mellett súlyosbító körülmény a vádlott kitartó szándéka, valamint – miután az ügyészség ezt nem tette vád tárgyává – az is, hogy cselekményét éjjel, a házijog súlyos megsértésével követte el.
- [49] A vádlott befejezett magatartása folytán a sértett klinikai halál állapotába került, melynek visszafordíthatatlanságát – a cselekmény befejezettségét – kizárólag a mentőszolgálat gyors reagálása, és a szakszerű újraélesztés hátrította el. Ez okból a kísérlet enyhítő hatása nyilvánvalóan kisebb, ahogyan a nagyobb tárgyi súlyú bűncselekmény viszonylatában a büntetlen előélet nyomatéka is.
- [50] Az időmúlás megítélését több körülmény is befolyásolta. A bűncselekmény elkövetése óta hozzávetőlegesen öt esztendő telt el, melynek jelentős része alatt – mintegy két és fél évig – a vádlott a legsúlyosabb kényszerintézkedés hatálya alatt állt. Ez nyilvánvalóan a javára értékelendő, mégis azzal a megjegyzéssel, hogy az ügy felderítésének megkezdése utáni időszakban az eljáró hatóságokat mulasztás nem terhelte, így a büntetőeljárás tartama külön nyomatékként már nem jelentkezett.
- [51] További enyhítő körülmény az eshetőleges szándék és a sértett megbocsátása, míg a kiskorú gyermek tartására utalást e körből mellőzni kellett, miután a vádlott a törvényen alapuló tartási kötelezettségének nem tett eleget.
- [52] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés megfelel a Btk. 79. §-ában megfogalmazott céloknak, annak megváltoztatására, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás rövidebb tartamban történő meghatározására nincs törvényes indok és lehetőség.
- [53] A jogorvoslati kérelmek tehát az enyhítést célzó részükben sem voltak megalapozottak.
- [54] Az egyéb rendelkezések is összhangban álltak a jogszabályi előírásokkal, ezért a másodfokú bíróság – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [55] Az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött időt – a Btk. 92. § (1) bekezdésében írtak szerint – a kiszabott szabadságvesztésbe be kell számítani.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Kecskeméti Törvényszék 1.B.539/2019/127. számú ítélete a Szegedi Ítéltábla Bf.IX.212/2021/28. számú végzése folytán a 2021. évi október hó 22. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Dr. Krémer László s.k.
a tanács elnöke